

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011114
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114011114.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. decembra 2014 prejednal odvolania obžalovaných

X) E.

nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q. - W., T. XXXX/XC, okres Q., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

X) D.

nar. XX.XX.XXXX v W., okres A., trvale bytom F. W., G., J. XXX/XX, okres F. W., t. č. na slobode,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/60/2014-617 zo dňa 06.10.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/60/2014-617 zo dňa 06.10.2014 boli obžalovaní E. E. a D. D. uznaní vinnými z pokusu zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa §§ 14 odsek 1, 20 k § 155 odsek 1 Tr. zákona v jednočinnom súbahu s prečinom výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona, pretože dňa 15.02.2014 v čase asi o 01.45 hod. v Trenčíne na ulici R., na terase pohostinstva S. H., ktorého prevádzkovateľom bol obžalovaný E. E. potom, čo poškodený T. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. ulica č. XXXX/XX, Q., ktorý bol v tom čase jedným z hostíov pohostinstva, vyšiel z jeho vnútra na terasu tohto pohostinstva urobiť čosi preto (dohodnúť sa podľa vyjadrenia poškodeného), aby už nedochádzalo ku streľbe na tejto terase a následnej vzájomnej verbálnej komunikácii s oboma obžalovanými, ktorí tam predtým strieľali z plynovej pištole, obžalovaní poškodeného fyzicky napadli takým spôsobom, že ho opakovane udierali päťami do oblasti tváre, kopali ho, poškodený pritom aj istý čas ležal na zemi a obžalovaný D. D. poškodeného udrel stojanovým popolníkom z tenkého plechu o výške najmenej 50 cm do hlavy, keď násilie (úder päťou a kopance) smerovali prevažne do anatomickej oblasti hlavy, následne na neho útočili i vo vnútri pohostinstva a krátko na to aj pred pohostinstvom, keď poškodený pred obžalovanými unikal, pričom poškodený T. G. utrpel zranenia: otras mozgu, zlomeninu čelovej kosti s prevalením do čelových dutín obojstranne, trieštivú zlomeninu prednej a vonkajšej steny pravej čelustnej dutiny s krvácaním

do čelustnej dutiny, zlomeninu bázy (spodiny) pravej očnice s prechodom línie lomu na vonkajšiu stenu očnice, zlomeninu nosa, opuch a hematóm viečok vpravo, odreniny hlavy a chrbta, zmliaždenie stehna vľavo s nevyhnutnou dobou liečenia ako aj prípadnej práceneschopnosti vrátane závažného vplyvu na obvyklý spôsob života poškodeného nepresahujúcou dobu 41 dní, pričom pri útokoch oboch obžalovaných bol u poškodeného T. G. bezprostredne ohrozený životne dôležitý orgán - mozog (pri zlomenine čelových kostí hrozili vnútrolebečné poranenia, ako to v obdobných prípadoch je obvyklé, t.j. vnútrolebečné krvácanie, zmliaždenie mozgu, krvácanie do dýchacích ciest v bezvedomí pacienta pri zlomenine tvárových kostí a nosa s hrozbou udusenía pacienta) a taktiež oko (u zlomeniny očnice hrozí i poranenie očnej gule ako dôležitého orgánu).

Boli za to odsúdení - obžalovaný E. E. podľa § 155 odsek 1 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona a § 41 odsek 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženía; obžalovaný D. D. podľa § 155 odsek 1 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona a § 41 odsek 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženía.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku súd obom obžalovaným uložil solidárnu povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava so sídlom 850 05 Bratislava, Mamateyova č. 17, IČO: 35937874 škodu v sume 3.057,02 Eur.

Podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku súd poškodeného T. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Q., J. č. XXXX/XX, okres Q. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení podali odvolania obžalovaný E. a obžalovaný D., ktoré odôvodnili prostredníctvom obhajcov. Obhajca obžalovaného E. predovšetkým namietal súdom zistené skutkové okolnosti. Z dokazovania je jednoznačné, že medzi obžalovaným E. a obžalovaným D. nedošlo a ani nemohlo dôjsť k dohode o spoločnom postupe. Každý z nich útočil na poškodeného samostatne, čo vyplýva aj z výpovede svedkýň. Ďalej namietal záver súdu, že by poškodeného napadli na mieste verejnosti prístupnom. Obžalovaní zhodne tvrdili, že to bol poškodený, ktorý obžalovaného E. napadol tým, že mu vyskočil na chrbát a udrel ho a spoluobžalovaný D. mu prišiel na pomoc. Ďalej namietal, že do konania bol pribratý znalec so širšou špecializáciou E.. P., pričom mal byť pribratý znalec z odboru traumatológie. Záver súdu, že došlo k pokusu ťažkej ujmy na zdraví je v rozpore so závermi znalca E.. S.. Je nepochybné, že poškodený utrpel zranenie, a že obidvaja obžalovaní prekročili mieru obrany pred útokom, k čomu sa obžalovaný priznal a cíti sa byť vinný zo spáchania prečinu ublíženía na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Poukazuje na to, že na obžalovaného sa hľadí ako na netrestaného a viedol riadny rodinný život. Preto sa domáhal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a uložil mu primeraný trest za spáchaný prečin. Ďalší obhajca v odôvodnení taktiež namietal nesprávne skutkové zistenia, ako aj nesprávnu právnu kvalifikáciu konania obžalovaného. Uviedol, že kontakt obžalovaných s poškodeným bola bitka rukami, pričom súd prvého stupňa ani prokurátor nestotožnili žiaden úkon, z ktorého by mohol vyplývať pokus závažnejšieho následku. Ak súd konštatuje, že aktívne konanie obžalovaných malo bezprostredne smerovať k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, nepodporuje to žiadnym dôkazom. Záver skutku bol stotožnený tak, že poškodený sám odišiel. Konanie obžalovaných nebolo prerušené žiadnou vonkajšou okolnosťou. K záveru o nespôsobení ťažkej ujmy na zdraví dospel aj súd prvého stupňa. Preto konanie obžalovaných mal súd právne kvalifikovať ako ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Podstatným je aj vyhodnotenie súdu o pomere spoluúčasti obžalovaného E. a obžalovaného D.. Obidvaja obžalovaní priznávajú, že skutok sa stal, avšak vedomí si svojej viny, nemôžu súhlasiť s tým, že sa mali dopustiť pokusu ťažkej ujmy na zdraví i napadnutiu poškodeného. Uložený trest považuje za neprimerane prísny a má za to, že pri vine u skutku, ktorý im je kladený za vinu, nepôsobí poučne a prevýchovne na páchatel'a. Poukazuje na rodinnú situáciu obžalovaného. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s tým, aby odvolací súd uložil obžalovanému primeraný trest odňatia slobody s podmienečným odkladom za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Obhajca obžalovaného D. namietal, že súd prvého stupňa neumožnil obžalovanému urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obžalovaný uviedol, že nepopiera spáchanie žalovaného skutku, ale

namietal jeho právnu kvalifikáciu. Obžalovaný aj v priebehu konania hlavného pojednávania požadoval urobiť vyhlásenie, ale nebolo mu to umožnené. Súd uvádza, že obžalovaný D. sčasti svoju vinu priznal a aj prispel k usvedčeniu spoluobžalovaného E., pričom dostatočným spôsobom nevyhodnotil jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, keď uviedol neexistenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák. Pokiaľ sa týka intenzity útoku, tak on mal byť tým, kto obžalovaného E. mal presvedčiť, aby poškodeného už nechal a aby ho zobrali preč. Pokiaľ ide o stojanový popolník, obidvaja znalci a svedkyne uviedli, že týmto nebol poškodený zasiahnutý do hlavy. Rozpory znalcov E. P. a E. S. boli natoľko závažné, že bolo potrebné do konania pribrať znalecký ústav. Nie je preukázané, že by na poškodeného zaútočil spôsobom, z ktorého by bolo evidentné, že mal snahu spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví, a teda nespáchal pokus trestného činu ublíženia na zdraví k § 155 Tr. zák. V prípade, že mal súd preukázané, že išlo o pokus, bolo potrebné vyhodnotiť každého páchatela samostatne s ohľadom na intenzitu útoku. Aj uložený trest považuje za neprimerane prísny, skutok oľutoval a nahrádza spôsobenú škodu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa, alternatívne, aby odvolací súd rozhodol rozsudkom sám tak, že obžalovanému uloží primeraný podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom.

K odvolaniam sa vyjadril aj poškodený, ktorý rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný a podané odvolania obžalovaných považuje za účelové, len v snahe oddialiť nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. Preto navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje vo všetkých jeho výrokoch za zákonný a dôvodný, a preto navrhol odvolanie obžalovaných podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Okresný súd náležite zistil a ustálil skutkový stav ako predpoklad potrebný na jeho rozhodnutie, pričom postupoval v súlade so zákonom. Na hlavných pojednaniach vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy a tieto aj objektívne a správne vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v celkovom súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom. Okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery pri uznaní viny obžalovaných E. E. a D. D.. Pokiaľ sa týka obrany obžalovaného E., podporovanej spoluobžalovaným D., že bol napadnutý poškodeným G., a že sa len bránil útoku poškodeného, takto prezentovanej obrane neuveril senát krajského súdu vzhľadom na ostatné vo veci vykonané usvedčujúce dôkazy a nemohol jej prisvedčiť. Poškodený G. uviedol, že v inkriminovaný večer sedel v bare spoločne s I. J. a J. P., pričom on pil čaj. Bavili sa a počuli nejaké výstrely, pričom dievčatá povedali, že by chceli ísť preč. Povedal, že dopijú a pôjdu. Keď obžalovaní opäť začali strieľať na terase, tak vyšiel na terasu sa s obžalovanými dohodnúť. Obidve svedkyne vyšli na terasu po cca jednej minúte a za takýto krátky čas nemohlo dôjsť k rozhovoru s obžalovanými, k zbieraniu nábojníc a ešte aj k napadnutiu obžalovaného E. zo strany poškodeného G. tak, ako to uvádzal obžalovaný E. a spoluobžalovaný D.. Tu senát krajského súdu uvádza, že poškodený G. je subtilnej postavy, pričom z posudkov vyplýva, že je mierumilovnej povahy, nemal požitú alkoholickú nápoje (pil len čaj), a preto je nepravdepodobné, že by takýto človek napadol dve vyšportované osoby, z ktorých jedna mala naviac pištoľ v ruke, pričom z priestupkových riešení obžalovaného E. vyplýva, že má výrazné sklony k agresívnemu správaniu. Na druhej strane je potrebné uviesť, že z výpovedí svedkýň Stanislavy P. a I. J. vyplývajú tri fázy bitia poškodeného a to jednak na terase, keď asi po minúte vybehli von a videli, že poškodený G. stál chrbtom k stene a obidvaja obžalovaní stáli vedľa seba a napádali ho päťami do hlavy, do brucha, kopali ho, kričali „zabijem ťa“, jeden na druhého „zabi ho“. Potvrdili, že poškodeného začal udierať do hlavy obžalovaný E. a potom poškodeného udrel aj obžalovaný D., pričom sa striedali. Poškodený sa skrčil a chránil si hlavu a tvár a vtedy ho obžalovaný E. kopal do brucha. Následne obžalovaný D. zobral popolníkový kôš a udrel poškodeného G. do hlavy. Svedkyne tiež potvrdili, že poškodený G. neudrel ani raz a neútočil na obžalovaných. Keď sa poškodenému podarilo utiecť z terasy do vnútra baru, potvrdzujú aj bitie vo vnútri. Svedkyne taktiež potvrdili bitie aj vonku pred reštauráciou obžalovaným E., ktorý udrel

poškodeného päšťou do hlavy, hrudníka a kopal ho. Napokon žiadali obžalovaného D., aby presvedčil obžalovaného E., aby už poškodeného nechal tak, pričom tento obžalovaného E. presvedčil, ktorý prestal na poškodeného útočiť a potom zobrali poškodeného preč. Aj výpoveď poškodeného G. je v súlade s výpoveďami svedkýň, pričom tento popísal začiatok napadnutia na terase a uviedol, že keď podával nábojnicu, zdalo sa mu, že obžalovanému E., vtedy vycítil, že niečo nie je v poriadku a od tohto momentu si veľa nepamätá, lebo tam musel dostať asi prvú ranu. Pamätal si už len ako sa prebral na zemi a držal si hlavu. Obžalovaní sú ďalej z trestnej činnosti usvedčovaní podporne aj výpoveďou nepriameho svedka E. E. a vierohodnou časťou výpovede svedkyne R. T.. Skutočnosť, že zranenia boli spôsobené bez akýchkoľvek pochybností, zavinením inou osobou, bez pochybností potvrdzujú obidva znalecké posudky z odboru zdravotníctva a farmácie, tiež rozsah zranení, ako aj vyššie uvedené svedecké výpovede, ktoré vzájomne korešpondujú a sú bez podstatných rozporov. Pokiaľ ide o ďalšie dôvody, odvolací súd poukazuje na veľmi podrobne a precízne odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami obžalovaných, že nešlo o spolupáchateľstvo. Obidvaja obžalovaní podľa výpovedí svedkýň poškodeného napádali päšťami do hlavy, do brucha, kopali ho, pričom v útokoch sa striedali. Obžalovaný D. udrel poškodeného aj popolníkom do hlavy. Preto aktívne konanie obžalovaných malo bezprostredne smerovať k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Teda spôsobené zranenia poškodeného, ktoré nepopiera iba obžalovaný D., vznikli spoločným konaním obidvoch obžalovaných.

Pokiaľ obžalovaní E. a D. namietali, že nedošlo k pokusu ťažkej ujmy na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., s týmto sa senát krajského súdu nestotožnil. Pokus ťažkej ujmy na zdraví vyplýva zo samotného spôsobu útoku, keď obžalovaný E. a obžalovaný D. poškodeného bili hlava - nehlava, surovým kopaním a tiež verbálnym vykrikovaním obžalovaných „zabi ho“, „zabijem ťa“ a samotný pokus bol dokonaný spôsobením poranenia hlavy, a to zlomením čelovej kosti s prevalením do čelových dutín s priamym ohrozením mozgu. A len vďaka tomu, že nebolo podané odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaných, sa odvolací súd nezaoberal otázkou možnej kvalifikácie konania obžalovaných ako pokusu spôsobenia následku v podobe smrti. Preto súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaných, keď ich konanie po právnej stránke kvalifikoval ako pokus zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa §§ 14 ods. 1, 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Vo veci boli podané dva znalecké posudky z odboru zdravotníctvo a farmácia, ktorých základ podstatný pre rozhodnutie v predmetnej veci bol pre rozhodnutie súdu postačujúci, preto sa odvolací súd nestotožnil s námietkou obhajcu obžalovaného D., že bolo potrebné do konania pribrať znalecký ústav.

Pokiaľ sa týka námietky obhajoby, že obžalovanému nebolo umožnené urobiť vyhlásenie, k tomu senát krajského súdu uvádza, že zákon nepripúšťa obžalovanému urobiť vyhlásenie s výhradou k právnej kvalifikácii, preto súd prvého stupňa toto vyhlásenie správne neprijal. Po vykonaní dokazovania už vyhlásenie nie je možné urobiť a pokiaľ obhajoba predložila takýto postup súdu, tento postup odvolací súd považuje za nesprávny a nezákonný.

Pokiaľ ide o ďalšie namietané okolnosti, s týmito sa už dôsledne vysporiadal súd prvého stupňa.

Okresný súd postupoval správne pri ukladaní trestov, vychádzajúc pritom z ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania činov (zločinu a prečinu), následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce, priťažujúce okolnosti, na osoby páchatel'ov, ako aj možnosti ich nápravy.

U obžalovaného E. poľahčujúcu okolnosť súd nezistil a taktiež neboli zistené ani priťažujúce okolnosti. Predchádzajúce odsúdenie za obdobnú trestnú činnosť má zahladené. U obžalovaného E. nie je možné opomenúť tú okolnosť, že bol v minulosti viackrát riešený za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. SNR č. 372/1990 Zb., z ktorých vyplýva agresívne násilné správanie obžalovaného, čo v neposlednom rade vyústilo až do spáchania predmetnej trestnej činnosti. Taktiež nie je možné opomenúť spôsobený následok, pričom len málo chýbalo a následok mohol byť ďaleko závažnejší. Z tohto pohľadu preto súd prvého stupňa aj správne diferencoval trest u obžalovaného E.. Obžalovanému musel byť ukladaný trest za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. v zmysle § 34 ods. 6 Tr. zák. podľa najprisnejšieho trestného činu v

zmysle § 155 ods. 1 Tr. zák. v trestnej sadzbe v rozpätí (4-10 rokov), preto správne súd prvého stupňa obžalovanému uložil trest v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 6 rokov. Obžalovaný si nevytvoril žiadne okolnosti v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. pre postup ukladania trestu pod dolnú hranicu zákonnej sadzby.

U obžalovaného D. súd taktiež nezistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák. a ani priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák. Súd však u tohto obžalovaného prihliadol na celkový postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, že obžalovaný sa čiastočne doznal k spáchanej trestnej činnosti, ako aj na to, že sa začal podieľať na náhrade spôsobenej škody. Obžalovanému bol uložený trest podľa § 34 ods. 6 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák., ako aj ustanovenia o úhrnnom treste § 41 ods. 1 Tr. zák. podľa najprísnejšieho trestného činu § 155 ods. 1 Tr. zák. v trestnej sadzbe v rozpätí (4-10 rokov), preto správne súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 roky. Ani u tohto obžalovaného neboli zistené okolnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takto uložené tresty aj odvolací súd považuje za zákonné. Vzhľadom k tomu, že obžalovaní neboli v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, správne boli súdom prvého stupňa v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradení na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom k tomu, že poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody ohľadne liečebných nákladov u poškodeného T. G., pričom výsledky vykonaného dokazovania umožňovali uložiť obom obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahraďiť škodu poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, preto správne súd prvého stupňa obžalovaných zaviazal k náhrade tejto škody v sume 3.057,02 €. Vzhľadom k tomu, že poškodený T. G. si nárok na náhradu škody síce uplatnil včas, avšak nebol riadne doložený a vyčíslený potrebnými dokladmi, preto správne súd prvého stupňa poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolania obžalovaných za dôvodné a tieto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.